

Saksframlegg

<i>Saksnr</i>	<i>Utvalg</i>	<i>Møtedato</i>
	Oppvekstutvalget	13.11.2018

Saksbehandler: Finn Yngvar Benestad

Arkivsak: 2018/10656

Dato: 05.11.2018

- 1 Avtale mellom kommunene i Trøndelag om rutiner og refusjonssatser for betaling av skoleplass for fosterhjems plasserte elever

Avtale mellom kommunene i Trøndelag om betaling av skoleplass for fosterhjems plasserte elever

Rådmannens forslag til vedtak

1. Indre Fosen kommune slutter seg ikke til «Avtale mellom kommunene i Trøndelag om rutiner og refusjonssatser for betaling av skoleplass for fosterhjems plasserte elever».
2. Kommunen følger hovedbestemmelsen i forskrift til opplæringsloven § 18-1 punkt b).

Oppsummering

Rådmannsutvalget i Trøndelag ber kommunene i Trøndelag om å benytte den vedlagte avtalen om rutiner og refusjonssatser for betaling av skoleplass for fosterhjems plasserte elever.

Rådmannen anbefaler at Indre Fosen kommune bruker de samme saksbehandlingsrutiner som gjengitt i avtalens punkt 1, og at kommunen benytter de samme satsene for spesialundervisning som gjengitt i avtalens punkt 2.2.

Rådmannen anbefaler imidlertid ikke at Indre Fosen kommune slutter seg til avtalens bestemmelser om grunnsats, gjengitt i avtalens punkt 2.1.

Ved å knytte seg til avtalen, vil skolene i Indre Fosen kommune – med dagens antall fosterhjems plasserte elever – gå glipp av refusjoner fra andre kommuner i størrelsesorden 860 000 kr per år.

Saksutredning

Rådmannsutvalget i Trøndelag vedtok 2. mai 2018 å nedsette en arbeidsgruppe bestående av kommunalsjefer og rådmenn fra nord- og sørdelen av fylket for å se på muligheten for å få til en felles avtale om rutiner og satser for fosterhjems plasserte barn i Trøndelag.

Forslaget ble lagt fram for barnehage- og skolenettverket i Trøndelag før det kom til endelig behandling i rådmannsutvalget 19. september 2018.

Bakgrunnen for ønsket om en slik felles avtale er å:

- gi kommunene økonomisk forutsigbarhet

- avklare ansvaret mellom bostedskommune og vertskommune
- forenkle saksbehandling, spare tid og penger
- gi likeverdighet og rettferdighet

Kommunene i tidligere Sør-Trøndelag fylke har siden 2013 hatt en tilsvarende felles avtale om rutiner og refusjonssatser for betaling av skoleplass for fosterhjemsplasserte barn. Rissa kommune gikk inn på denne avtalen i 2013.

Rådmannsutvalget sluttet seg i møte 19. september 2018 til det vedlagte forslaget til samarbeidsavtale og felles satser for refusjon av skoleplass for elever i fosterhjem. De anbefaler kommunene å benytte avtalen.

Avtalen består av to deler:

1. Felles rutiner
2. Satsberegning av grunnsats og spesialundervisning

Vurdering/alternative løsninger

Det er fornuftig at kommunene utvikler felles rutiner for saksbehandlingen knyttet til fosterhjemsplasserte elever (avtalens punkt 1). Det er også fornuftig at kommunene benytter de samme satsene for spesialundervisning (avtalens punkt 2.2).

Det som oppleves som utfordrende med avtalen, er at kommunene må si fra seg retten til å kreve full grunnsats for de fosterhjemselevene som er bosatt i deres kommune (avtalens punkt 2.1). Kommunene må i stedet benytte en grunnsats på 25 000 kr per elev. Logikken knyttet til dette, er at fosterhjemsbarn ved flytting til vertskommunen, inngår i beregningen av kommunens rammetilskudd.

Ifølge forskrift til [opplæringsloven § 18-1](#) punkt b, er det barnets hjemkommune som skal dekke alle utgifter knyttet til barnets skolegang. I denne paragrafen leser vi følgende:

- b) For barn som er i opplæringspliktig alder, og som barnevernstenesta eller fylkesnemnda plasserer utanfor kommunen, i fosterheim eller i institusjonar som ikkje er nemnde under punkt c og d, gjeld dette:
 - Den kommunen som etter lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester har det økonomiske ansvaret for desse barna, ber også det økonomiske ansvaret for grunnskoleopplæringa og spesialundervisninga, jf. lov om barneverntjenester § 9-1.
 - Om ikkje anna blir avtalt, skal den kommunen som ber det økonomiske ansvaret, betale for vanleg undervisning det som ein elev i den kommunen der eleven har opphald, kostar i gjennomsnitt. For spesialundervisning fastset bustadkommunen omfanget etter ei sakkunnig tilråding frå vertskommunen. Det økonomiske ansvaret følgjer av det fastsette omfanget.

Da Rissa kommune i sin tid gikk inn på avtalen om betaling for fosterhjemsplasserte barn i Sør-Trøndelag, hadde kommunen et relativt stort antall barn plassert i fosterhjem i andre kommuner. Antall fosterhjemsbarn som Rissa kommune var vertskap for, var omtrent like stort. Dette ble derfor et nullsums-spill.

Situasjonen i Indre Fosen kommune er i dag en helt annen:

- Kommunen er vertskommune for 16 elever, bosatt i fosterhjem i Indre Fosen.
- Kommune har seks barn bosatt i fosterhjem i andre kommuner.

Kommunens refusjoner og utgifter knyttet til grunnsatsen vil se slik ut, avhengig av om vi slutter oss til avtalen eller ikke:

	Grunnsats uten avtale: 115 000 kr per elev	Grunnsats med avtale: 25 000 kr per elev	Differanse
Refusjon for 16 elever	1 800 000 kr	400 000 kr	
Utgift for 6 elever	-690 000 kr	-150 000 kr	
Sum	1 110 000 kr	250 000 kr	860 000 kr

Tabellen over viser at vi med dagens antall fosterhjemselever, vil ha et årlig netto tap i refusjoner på 860 000 kr dersom vi går inn på fellesavtalen. Dette vil særlig gå ut over de skolene som har mange fosterhjemsplasserte elever. Rådmannen anbefaler på denne bakgrunn at Indre Fosen kommune ikke slutter seg til avtalens bestemmelser om grunnsats, gjengitt i avtalens punkt 2.1.

Rådmannen mener det er fornuftig at Indre Fosen kommune bruker de samme saksbehandlingsrutiner som gjengitt i avtalens punkt 1, og at vi benytter de samme satsene for spesialundervisning som gjengitt i avtalens punkt 2.2.

Rådmannen er kjent med at flere andre kommuner i Fosen trekker den samme konklusjonen.